

## αγρός

**αγρός, ο,** ουσ. [<αρχ. ἀγρός], ο αγρός·

- *αγρόν ηγόραζε ή αγρόν ηγόρασε*, δεν κατάλαβε τίποτε από όσα διαδραματίστηκαν ή ειπώθηκαν μπροστά του, είτε γιατί ήταν αφηρημένος είτε γιατί τον απασχολούσαν άλλα πράγματα είτε γιατί αδιαφόρησε τελείως: «κάθε τόσο περνούσαν οι πιτσιρικάδες της γειτονιάς κι έβαζαν χέρι στο εμπόρευσμά του, αλλά αυτός αγρόν ηγόραζε || μια ώρα προσπαθούσα να του δώσω να καταλάβει, αλλά αυτός αγρόν ηγόρασε». Αναφορά στην παραβολή του Μεγάλου Δείπνου. Πρβλ.: *καί ἤρξαντο ἀπό μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρόν ἡγόρασα, καί ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καί ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον* (Λουκά, ιδ´ 18). Πολλές φορές, από παραδρομή ή από άγνοια ακούγεται *υγρόν ηγόραζε*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας